

Delerken Zaman

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Haziran 2016

Kandığım yalanlardan medet umdum,
Meylettiğim ölgün günün
Sarkacı resmederken o izafi aşkı:
Rağbet ettiğim kuytularda,
Sivrilen dili kaderin, okşayandı
Islak saçımı titreyen gölgelerde.
Ve delerken zaman, kurşun misali,
Hayattan arda kalan suretindi
Gönül gözümün resmettiği.

Bağdaş kurduğum imgelerden mükellef tutulduğum
Rahmeti şu beyaz sayfanın indinde,
Dilime doladığım adsız ikballerinde
Yitip giden ne çok münafık aşk,
Kiblesi yürekte saklı bir tecelli,
Mabet bildiğim gök kubbede
Seğirten kırlangıç kanatların
Çatık kaşlı isyanına
Yağarken oluk oluk.

Görünmez bir ukde
İçimde saklı kaç zaman,
Görmez gözlerin indinde
Mağlup geldiğim gölgesine sığındığım
Revnağ bir acı kadar sükütu yâd ettiğim
Bitiminde şu rahvan kayıtsızlığı devranın
Ve dilimde kısık bir türkü,
Adımla donattığım hazan yüklü
Bahçelerde, elimde kırık bir gül kadar
Kaygı yüklü derbeder ve süslü yetileri,
Aykırı zamanların düş perisi imlerinden
Arda kalan mağdur hikâyemin.

İklimler;
İkinci vakti üzünçlerin

Yüz görümü gölgeler.
Gıyabında içli bir demde kavrulmuşluğu
Dünden uzak olabilmenin telaşı
Saplanırken an'a ve
Geç kalma telaşı
Yaşanmamışlığının husumeti o yok oluşlar.
Kandan ibaret
Damlaların varsıl hikmeti.

Akmayan nehirlerde,
Paslaşan yüreklerde
Cebelleşen isin anlık kaygısı
Hele ki ibrenin saf tuttuğu
En aykırı istemi
Bağrımdan çıkan ateşin.

Olmazın oluru cümleler kuruyorum;
İkbalinde ömrün, nedamet yüklü gölgeleri
Koyuyorum başucuma:
Kıpraşan yürek sesimden hallice
Ve meymenetsiz coğrafyalarda
Hüküm süren bir hezimete denk düşüp
En akılsız ısrarı aklın,
Ölüme teğet geçen o mızrağın
İndinde nasıl bir minvalse
Ölüm meleğinin kulağıma üflediği.

Sancıları sanrı yüklü,
Solukları öfkeli
Ve kılı kırk yaran şu suretin
Varsıl istikameti.
Hani olur da rast gelirim bir umut zerreciğine,
Hem belli mi olur,
Teyakkuzda bir mutluluğa rağbet ederim
Kalanında ömrün...

Bir düş olsa da gönülden ettiğim
Bir sureye dizdiğim yüreğin melekeleri,
Sıdkım sıyrılmış madem,

Ne gerek var ki
Mabet bildiğim kalaylanmış söz öbekleri
Nasıl da esaretinde,
Yüzsüz kıyamlarda
Münferit yoldaş bir imgeye
Takılmışlığı aklın.

Varsın gelsin zarar yine
Kaderin biçtiğine razı düşmekse,
Buyur ettiğim tek sözcüğü:
Eyvallah hem de yürekten,
Solgun gökyüzünden inen melek
Kadar beyaza boyasam keşke
Devranda karaya çalan her haley;
Hem de en ezik cümlelerin seferberliği
Şu boyutsuz pergelin
İz düştüğü kıblesi benliğin.